

Η επιρροή του Μεγάλου Βασιλείου στις σύγχρονες δομές υγείας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης](#)

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών, με τίτλο “Μονάδες Εντατικής Θεραπείας” του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, διοργάνωσε επιστημονική ημερίδα το Σάββατο 6 Νοεμβρίου 2021, στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Σπάρτης, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης με θέμα: “Η επιρροή του Μεγάλου Βασιλείου στις σύγχρονες δομές υγείας και πρόνοιας”.

Τους παρευρισκόμενους καλωσόρισε ο Δρ. Ευάγγελος Γιαβασόπουλος, Διευθυντής Νοσηλευτικής Υπηρεσίας στο “ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ” Γ.Ν.Α. και Πρόεδρος της Εταιρείας Νοσηλευτικής Έρευνας & Εκπαίδευσης. Στη συνέχεια απηύθυνε διαδικτυακό χαιρετισμό, η Διευθύντρια Σπουδών κ. Αναστασία Κοτανίδου, Καθηγήτρια Πνευμονολογίας - Εντατικής Θεραπείας της Ιατρικής Σχολής του ΕΚΠΑ και υπεύθυνη της Α΄ Κλινικής Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου “ο Ευαγγελισμός”. Χαιρετισμό επίσης απηύθυναν η καθηγήτρια του τμήματος Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και Αντιπρύτανης Έρευνας και Δια βίου Εκπαίδευσης κ. Σοφία Ζυγά, όπως και η Διευθύνουσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας του Νοσοκομείου Σπάρτης κ. Στάμω Καπετανούδη.

Την εναρκτήρια ομιλία **έκανε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ευστάθιος**, με θέμα: “Βασίλειος ο Μέγας”. Νωρίτερα τον σεπτό Ποιμενάρχη είχε παρουσιάσει με θερμά λόγια σεβασμού και αγάπης η ομότιμη καθηγήτρια Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής κ. Χριστίνα Μαρβάκη.

Μετά την ομιλία ακολούθησε απονομή τιμητικής πλακέτας στον Σεβασμιώτατο **από τον παθολόγο - ογκολόγο και Επιμελητή του Ογκολογικού τμήματος του Γ.Ν.Α “ο Ευαγγελισμός” κ. Νεκτάριο Αλεβιζόπουλο**, για την συμβολή του στη διεξαγωγή της επιστημονικής αυτής συνάντησης, αλλά κυρίως για το σπουδαίο πνευματικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό του έργο.

Image not found or type unknown

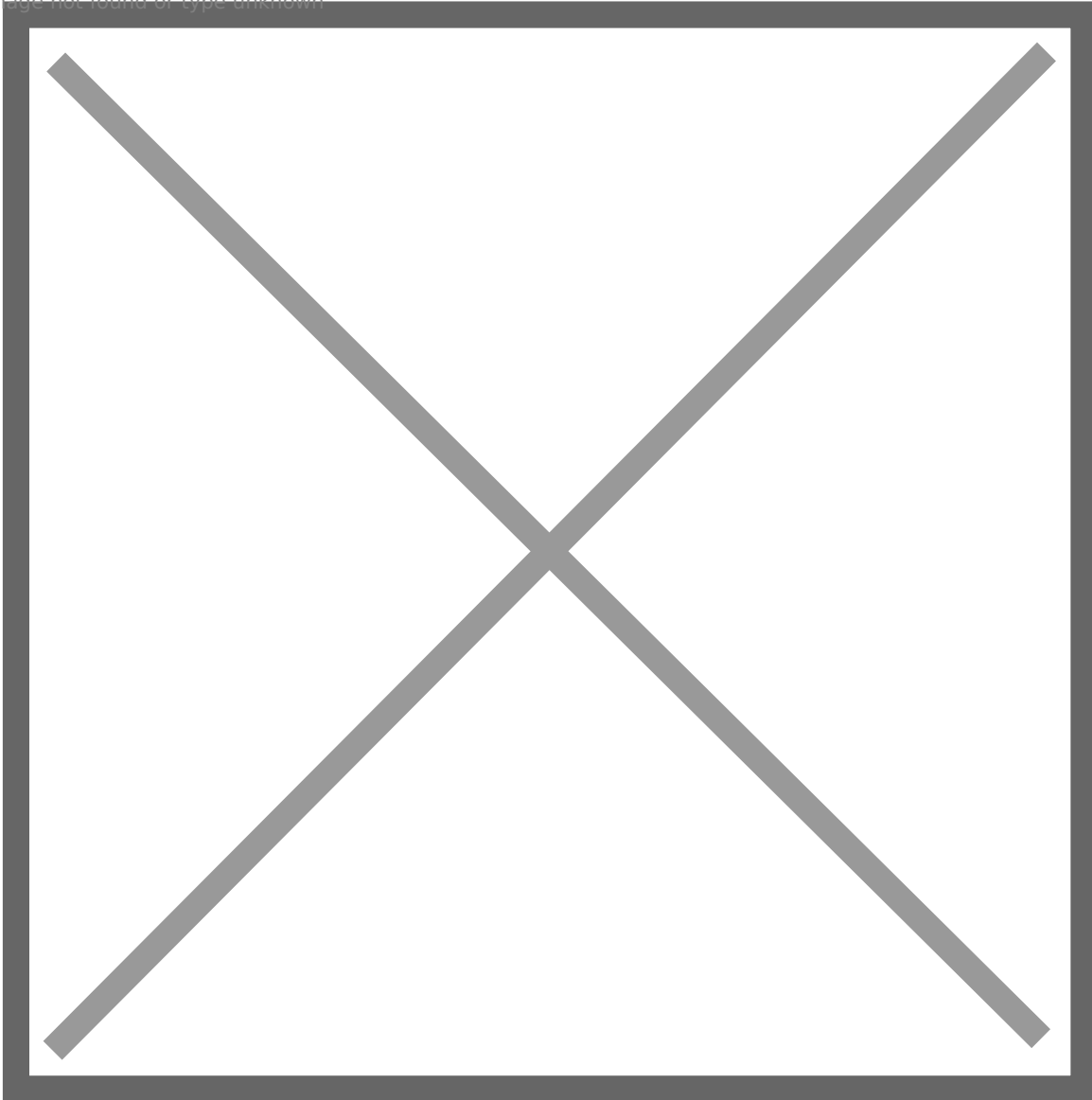

Ακολούθησαν πέντε ακόμα ομιλίες με ενδιαφέροντα θέματα από αξιόλογους επιστήμονες.

Συγκεκριμένα, η κα Κωνσταντίνα Γαϊτάνου, πλοίαρχος, τομεάρχης Ειδικών Μονάδων και συντονίστρια Μονάδας Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής Ν.Ν.Α ανέπτυξε το θέμα "Βασιλειάδα", ο κ. Γρηγόριος Λακιώτης, γεν. χειρουργός, Διευθυντής Ε.Σ.Υ. Β' χειρουργικού τμήματος του "Ευαγγελισμού", μίλησε με θέμα "Η ιατρική επιτομή της φιλανθρωπίας και ο Μ. Βασίλειος", ο κ. Χαράλαμπος Ζήσης, χειρουργός θώρακος, Διευθυντής Ε.Σ.Υ. του τμήματος θώρακος - αγγείων του "Ευαγγελισμού", ανέπτυξε το θέμα: "Μόρφωση - Εκπαίδευση και διαμόρφωση προσωπικής ευθύνης στην διαφύλαξη της υγείας του πληθυσμού", ο κ. Νεκτάριος Αλεβιζόπουλος ανέπτυξε το θέμα: "Από τη Βασιλειάδα της Καισαρείας στη

σύγχρονη Βασιλειάδα της Λακωνίας” και ο κ. Ιωάννης Κουτελέκος, επίκουρος καθηγητής του τμήματος Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, μίλησε με θέμα “Ο Άγιος των γραμμάτων και το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα”.

Image not found or type unknown

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, ΜΕ ΘΕΜΑ: “ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ”

Μέ βαθύτατα αισθήματα τιμής στά πρόσωπά σας, αγάπης στόν καθένα χωριστά, πού εἶναι ἀληθινή σύμφωνα μέ τήν ἐκκλησιαστική μαρτυρία τοῦ 1ου μ. Χ. αἰῶνος, ὅτι οἱ χριστιανοί ἀγαπῶνται καί πρίν ἀκόμη γνωρισθοῦν, μέ αισθήματα εὐγνωμοσύνης γιά τήν ἀνυπολόγιστης ἀξίας προσφορά σας στόν συνάνθρωπο, σᾶς καλωσορίζω στόν ἱστορικό τόπο μας, πού τά διάσπαρτα μνημεῖα του μέ τήν εὐγλωττη σιωπή τους μαρτυροῦν τό μεγαλεῖο τοῦ παρελθόντος, καί σᾶς εὐχομαι μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου νά περάσετε αὐτό τό τριήμερο εὐχάριστα, νά

χαρεΐτε μέ όσα θά δεΐτε καί θά βιώσετε καί νά φύγετε μέ καλές έντυπώσεις, γιατί έτσι θά θελήσετε νά ξαναρθεΐτε.

Εύχομαι αυτό τό τριήμερο, πού πιστεύω ότι τό έξασφαλίσατε μέ πολλή δυσκολία, νά εΐναι διαφορετικό από τά άλλα τής ζωής σας. Νά εΐναι χρόνος καταπαύσεως από τό πολύμοχθο καί εύθυνοφόρο έργο σας, αλλά καί τριήμερο άπαραίτητου άνεφοδιασμοϋ, άφοϋ συνεχώς έξαντλειΐσθε προσφέροντας.

Όταν πληροφορήθηκα από τήν κοινής άποδοχής έκλεκτή έπιστήμονα κ. Χριστίνα Μαρβάκη τήν έπιθυμία σας καί τό πρόγραμμά σας, μέσα μου φούντωσε μαζί μέ τήν άνείπωτη χαρά μου καί ό θαυμασμός μου, γιατί στήν περίεργη καί πνευματικά χρεωκοπημένη έποχή μας ύπάρχουν άκόμη έπιστήμονες πού όρθοφρονοϋν, πού δέν «έκλιναν γόνυ τῷ Βάαλ» καί πού περιεχόμενο τής καρδιάς τους εΐναι ό Θεάνθρωπος καί ό άνθρωπος.

Ζητήσατε νά σās άπευθύνω δυό λόγια γιά τόν πολυεδρικό άδάμαντα καί φωστήρα τής Καππαδοκίας Μέγα Βασίλειο άναφορικά μέ τό άνεπανάληπτο κοινωνικό καί φιλανθρωπικό του έργο, τοϋ όποιου τό άποτύπωμα διαλαλοϋν οί αιώνες πού πέρασαν από τότε μέχρι σήμερα.

Τό βουνό ασφαλώς καί δέν μπορούμε νά άγκαλιάσουμε. Τής λίμνης τό καθάριο νερό ασφαλώς καί δέν μπορούμε όλο νά τό πιοϋμε. Μπορούμε όμως τήν παλάμη μας νά άκουμπήσουμε στήν καταπράσινη πλαγιά τοϋ βουνοϋ καί μέ τή χούφτα μας νά πιοϋμε λίγο νερό από τή λίμνη, όταν διψάμε. Αυτό σκέφτηκα νά κάνω καί έγώ σήμερα. Νά άκουμπήσω τό άλατόμητο πνευματικό βουνό μέ τίς ύψηλές άναβάσεις του καί νά δροσίσω καί νά δροσιστῶ μέ τό καθάριο νερό τής πάντοτε επίκαιρης διδασκαλίας του γιά τό θέμα τής φιλανθρωπίας.

Ό άνθρωπος ως ψυχοσωματική όντότητα άποτελεΐ σύμφωνα μέ τήν άγιογραφικά καί άγιοπατερικά θεμελιωμένη όρθόδοξη άλήθεια τό κορύφωμα τής δημιουργίας τοϋ σύμπαντος κόσμου. Τό σῶμα του, πού έδῶ μās ενδιαφέρει, τό έτοίμασε ό ίδιος ό πάνσοφος Δημιουργός μέ τά έξής πέντε χαρακτηριστικά στοιχειά, σύμφωνα μέ τή θεόπνευστη διδασκαλία τοϋ Μ. Βασιλείου.

α) Τό δημιουργεί τελευταίο σέ σχήμα κλιμακωτό κατά τίς άνιούσες, δηλαδή πρώτα δημιουργεί τό βασίλειο καί ύστερα τόν βασιλέα. Πρώτα δημιουργεί τό τραπέζι καί ύστερα προσκαλεΐ τόν δαιτυμόνα, τόν φιλοξενούμενο.

β) Τό τίμησε μέ ξεχωριστό τρόπο δημιουργίας. Όλα τά άλλα δημιουργήματα έγιναν μέ τόν λόγο Του. «Εΐπε καί έγεννήθησαν, ένετεΐλατο καί έκτίσθησαν». Τόν άνθρωπο τόν δημιουργεί μέ τά ίδια Του τά χέρια.

γ) Προσλαμβάνει τό σῶμα τό δικό μας μέ τήν ένσάρκωσή Του, μέ σκοπό νά τό έπαναφέρει στό άρχαίο κάλλος του καί ένα δείγμα αυτής τής προοπτικής τό

βλέπουμε τήν ἡμέρα τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας.

δ) Αὐτό τό σῶμα τό τρέφει μέ τήν ἀνυπολόγιστη σέ ἀξία πνευματική τροφή, δηλαδή μέ τό ἴδιο του τό Σῶμα καί τό αἷμα, ἀφοῦ προηγουμένως τό καθαρίζει μέ τό λουτρό τοῦ βαπτίσματος καί τό σφραγίζει μέ τό Μυστήριο τοῦ Χρίσματος.

ε) Τέλος αὐτό τό σῶμα θά ἀναστήσει τήν «ἐσχάτην ἡμέρα» καί αὐτό τό σῶμα ἀποπνευματοποιημένο θά ἀπολαμβάνει τή μακαριότητα τῆς ἄλλης ζωῆς αἰωνίως.

Βλέπετε τί παραδίδει στά χέρια τά δικά σας καί στή φροντίδα σας ὁ Πανάγαθος Δημιουργός μας; Αὐτή βέβαια ἡ τιμή προσδιορίζει καί τήν τεράστια εὐθύνη ὄλων τῶν ὑγειονομικῶν.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας μέ τήν κρυστάλλινη διδασκαλία συνιστᾷ ἀγάπη γιά τό σῶμα: «οὐδεὶς τήν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησε, ἀλλά ἐκτρέφει καί θάλπει αὐτήν καθώς καί ὁ Χριστός τήν Ἐκκλησία».

Καί ὄχι μόνο ἡ Ἁγία Γραφή συνιστᾷ τό ἐνδιαφέρον τοῦ καθενός γιά τό σῶμα του, ἀλλά ταυτόχρονα καταδικάζει ἐκεῖνον πού τό φθείρει. «Ὅστις φθείρει τόν ναόν τοῦ Θεοῦ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός». Μάλιστα ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἐπεκτείνει τό ἐνδιαφέρον της γιά τό φθαρτό ἔστω σῶμα μας καί κατά τήν ἡμέρα τοῦ θανάτου, ἀφοῦ μέ τιμές τό κατευοδώνει, ἀλλά καί μετά τόν θάνατό του, ἀφοῦ πρεπόντως τιμᾷ καί τά λείψανά του.

Ὁ Μ. Βασίλειος ἔχει πολύ καλά μελετήσει τήν ἀνθρωπολογία καί γνωρίζει ἄριστα τή θεολογία, γι' αὐτό καί κυριολεκτικά ἀνασκουμπώνεται καί τρέφει χιλιάδες πεινασμένους καί περιποιεῖται ὁ ἴδιος στά ἱδρύματα πού ὀνομάστηκα «Βασιλειάδα» τούς πληγιασμένους γονατίζοντας μπροστά τους, ὅπως ὁ Κύριός μας γονάτισε, γιά νά πλύνει τά πόδια τῶν μαθητῶν του.

Ἐβλεπε στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου τόν ἴδιο τόν Χριστό καί συνεχῶς ἤχοῦσε στά αὐτιά του ὁ διάλογος τοῦ Κυρίου μέ τούς δικαίους σύμφωνα μέ τήν εὐαγγελική περικοπή τῆς Κρίσεως «ἔφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε».

Γι' αὐτό μαζί καί μέ τόν κατά σάρκα ἀδελφό του Γρηγόριο, Ἐπίσκοπο Νύσσης, φώναζαν ἀπό τόν ἄμβωνα: «Ἀνοίξτε τίς καρδιές καί τίς ἀγκαλιές σας. Οἱ φτωχοὶ δέν εἶναι οὔτε ξένοι, οὔτε ἐχθροὶ σας ἀλλά ἀδελφοὶ σας. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός σας. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ντύστε τόν Χριστό, θρέψτε τόν Χριστό, ἐπισκεφθεῖτε τόν Χριστό, φιλοξενήστε τόν Χριστό. Αὐτός πάσχει, ὅταν βλέπετε μπροστά σας ἄνθρωπο τῆς ἀνάγκης».

Κατά μίμηση μάλιστα τοῦ Μ. Βασιλείου τά ἱδρύματα τῆς Ἐκκλησίας ἦταν κτισμένα τόν πρῶτο καιρό παραπλεύρως τῶν ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Μοναστηριῶν, γιά νά

έξασφαλίζουν στους έμπερίστατους τήν υγεία τοῦ σώματος μέ τήν περιποίηση τῶν έθελοντῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἀλλά καί τήν υγεία τῆς ψυχῆς μέ τή θεία Κοινωνία καί τήν προσευχή.

Πολλοί ἀφιερώνονταν στήν έξυπηρέτηση τῶν ἀσθενῶν καί τῶν πτωχῶν μέ θυσιαστική ἀγάπη, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀγιότητά τους, ὅπως π.χ. ὁ ἅγιος Σαμψών ὁ Ξενοδόχος καί ἄλλοι.

Εὐκαίρως-ἀκαίρως τόνιζε ὁ Μ. Βασίλειος τήν ἀξία τῆς ἐλεημοσύνης καί δίδασκε, ὅτι αὐτός πού τήν έξασκεῖ μοιάζει στόν ἴδιο τόν Θεό, πού εἶναι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος.

«Ἡ ἐλεημοσύνη», ἔλεγε, «εἶναι χρήσιμη τέχνη. Δέ μᾶς κατασκευάζει ὑποδήματα, οὔτε ἐνδύματα, ἤ φορέματα, οὔτε χτίζει σπίτια, ἀλλά μᾶς ἐτοιμάζει αἰώνια ζωή. Μᾶς χτίζει τίς οὐράνιες κατοικίες μας καί στήνει αἰώνιες σκηνές ἐκεῖ πού θά μείνουμε αἰώνια». Καί πρόσθετε: «ὅπως ὁ ἥλιος λιώνει τό χιόνι, ἔτσι καί ἡ ἐλεημοσύνη λιώνει τίς ἁμαρτίες μας».

Σέ μία ἐκπληκτική ὁμιλία του, πού ἐκφώνησε «έν λιμῶ καί ἀύχμῶ», δηλαδή ὅταν εἶχε συμβεῖ πείνα καί ξηρασία, ἔλεγε μέ φωνή πού ἐπνίγετο ἀπό τή συγκίνηση: «Γιά κάθε τί νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, γιατί ὅλα εἶναι δικά του καί μᾶς τά προσφέρει ἡ ἀγάπη του. Πρόσεξε ὅμως: εἶσαι φτωχός; Ὑπάρχει καί ἄλλος φτωχότερος. Ἐσύ ἔχεις τροφίμα γιά δέκα ἡμέρες, ἐκεῖνος μόνο γιά μία. Ὡς καλός καί εὐγνώμων πρὸς τόν Θεό παραχώρησε τό περίσσευμά σου στόν φτωχότερο, ὥστε νά ἐπέλθει ἡ ἰσότητα. Μή διστάζεις νά δώσεις, ἔστω καί ἂν ἔχεις λίγα. Μήν προτιμήσεις τό δικό σου συμφέρον μπροστά στόν κίνδυνο πού διατρέχει ὁ ἀδελφός».

«Ἀκόμη καί ἂν περιοριστεῖ ἡ τροφή σου σέ ἕνα καρβέλι καί κτυπήσει τήν πόρτα σου ὁ πραγματικός ζητιάνος, φέρε ἀπό τό ντουλάπι σου σ'αυτόν τό καρβέλι καί, ἀφοῦ τό κρατήσεις μέ τά χέρια σου, ὕψωσε τό βλέμμα σου στόν οὐρανό καί πές μέ πόνο: "ἕνα ψωμί μόνο ἔχω. Αὐτό πού βλέπεις, Κύριε, καί ὁ κίνδυνος τῆς πείνας εἶναι φανερός. Ἐγώ ἀπό τό συμφέρον μου προτιμῶ τήν ἐντολή σου καί ἀπό τό λίγο πού ἔχω δίνω στόν ἀδελφό μου πού βασανίζεται ἀπό τήν πείνα. Δῶσε λοιπόν καί Σύ στόν δοῦλο σου πού κινδυνεύει. Γνωρίζω τήν ἀγαθότητά σου καί πιστεύω στή δύναμή σου. Ὅταν θέλεις, ἀπλόχερα σκορπίζεις τίς δωρεές σου"». «Ἄν ἔτσι μιλήσεις», συνεχίζει ὁ ἅγιος Βασίλειος, «αὐτό τό ψωμί πού δίδεις ἀπό τή στέρησή σου γίνεται σπόρος πού θά φέρει πολύ καρπό. Πές καί σύ τά λόγια πού εἶπε σέ παρόμοια περίπτωση ἡ χήρα γυναίκα πού φιλοξένησε στό σπίτι της τόν προφήτη Ἡλία: "Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός καί γνωρίζει ὅτι αὐτό μόνο τό καρβέλι ἔχω στό σπίτι μου, γιά νά θρέψει ἐμένα καί τά παιδιά μου. Θά μείνεις καί σύ μαζί μας καί ἄς πεθάνουμε ὅλοι μαζί". Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά μή λείπει ποτέ τό ψωμί καί τό λάδι ἀπό τό σπίτι ἐκεῖνο».

Καί συνεχίζει: «Ἄν δώσεις καί σύ ἀπό τό ὑστέρημά σου, ποτέ καί τίποτε δέ θά στερηθεῖς. Γιά τούς πιστούς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δίδεται μέ γενναιοδωρία. Ὅπως τό πηγάδι, ὅσο βγάζεις νερό τόσο γεμίζει. Δάνεισε καί σύ ὁ φτωχός καί ἄπορος τόν πλούσιο Θεό. Δῶσε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, πού θεωρεῖ πάντοτε τόν ἑαυτό του ὑποχρεωμένο, ὅταν σύ δίνεις στόν βασανισμένο, καί, ὅταν ἔρχεται ἡ κατάλληλη στιγμή, ἀνταποδίδει τήν εὐεργεσία πού ἔκανες ἑκατονταπλάσια». Καί μᾶς συμβουλεύει ἀκόμη ὁ Μεγάλος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας: «Στήν τελική κρίση στή Βασιλεία του, ἐκεῖ πού καλεῖ τούς δικαίους ὁ Κύριος τήν πρώτη θέση θά δώσει στούς ἐλεήμονες. Αὐτός πού ἔθρεψε τούς πεινασμένους θά εἶναι πρῶτος ἀνάμεσα σ'αυτούς πού θά τιμηθοῦν. Αὐτός πού ἔδωσε ψωμί θά κληθεῖ πρῶτος ἀπό ὅλους τούς ἄλλους. Ὁ εὐεργέτης καί μεταδοτικός θά κληθεῖ νά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή πρῶτος ἀπό ὅλους τούς ἄλλους δικαίους. Ὁ καιρός τρέχει καί δέν περιμένει αὐτόν πού ἀργοπορεῖ. Δῶσε λίγα, γιά νά ἀποκτήσεις πολλά».

Ἡ φιλανθρωπία σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τοῦ Μ. Βασιλείου, πού τήν ἐξάσκησε ὅσο κανένας ἄλλος ἢ ἔστω ἐλάχιστοι ἄλλοι, δέν ἀποτελεῖ μία συνέχεια ἀνάλογων ἐλληνιστικῶν ἀντιλήψεων, δηλαδή κάλυψη κοινωνικῶν ἀναγκῶν καί θεραπεία πληγῶν πού, ἂν ἔμεναν ἀθεράπευτες, θά προκαλοῦσαν μεγαλύτερα δεινά καί ἀναστάτωση στό κοινωνικό σύνολο.

Ἐκφράζεται ἄνετα καί ἀνεκβίαστα ὡς ἀύθυπέρβαση, ἀποταγή τοῦ ἐγώ καί ὡς ἐλεύθερη ἐκλογή ὑποταγῆς-ἀναφορᾶς στό θεῖο θέλημα. «Γίνεσθε οὖν οἰκτιρμονες καθὼς καί ὁ Πατήρ ἡμῶν οἰκτίρμων ἐστίν» μᾶς διδάσκει ὁ Κύριός μας. Ὁ σκοπός τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἡ ἐν-Χρίστωση καί ἡ ἐν-Θέωση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου.

Ἡ κατά Θεόν φιλανθρωπία εἴτε ὀργανωμένη εἴτε ἐλεύθερη, εἴτε συστηματική εἴτε κατά περίπτωση, εἴτε ἰδρυματική εἴτε κατ'οἶκον διαφέρει ἀπό τήν κρατική προσφορά, πού ἀποσκοπεῖ στή θεραπεία τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν καί τήν ἐπίλυση ὑλικῶν προβλημάτων.

Ἡ Ἐκκλησία μας διά τῶν κληρικῶν της καί τῶν λαϊκῶν συνεργατῶν της παίρνει τή θέση τοῦ πατέρα καί τῆς μάνας τῶν παιδιῶν καί τῶν ἀδελφῶν καί στέκεται κοντά στόν ἐμπερίστατο συνάνθρωπό μας καί τοῦ προσφέρει αὐτό πού τοῦ πρέπει, αὐτό πού τοῦ λείπει καί ἀπό τό σῶμα του καί ἀπό τήν ψυχή του, χωρίς νά περιμένει καμιά ἀνταπόδοση.

Στά Ἐκκλησιαστικά μας Ἰδρύματα, πού εἶναι καρπός τῆς περί ἀγάπης διδασκαλίας τοῦ Κυρίου μας καί λειτουργοῦν ἐφαρμόζοντας τίς ὁδηγίες καί τό παράδειγμα τοῦ Μ. Βασιλείου, οἱ ἐμπερίστατοι ἀδελφοί εὐρίσκουν σάν σέ λιμάνι γαλήνιο τήν ἡρεμία τους, πού τόσο ἀναζητοῦν, τήν ξεκούρασή τους ἀπό τῆς πολυκύμαντης ζωῆς τά βάσανα καί τίς δοκιμασίες, καθισμένοι στίς ἀναπαυτικές πολυθρόνες τους ἢ ἔστω στά ἀναπηρικά καροτσάκια τους, φέρνουν στή μνήμη τους, ὅσοι δέν τήν ἔχουν χάσει, τίς χαρές καί τά κατορθώματα τῆς νεανικῆς τους ζωῆς καί ξαφνικά ζωγραφίζεται στό πρόσωπό τους τό ρυτιδωμένο ἕνα ἀνεξήγητο γιά τούς ἄλλους πλατύ χαμόγελο, γιατί «ὁ παππούς βλέπει λιγάκι πώς ξανάγινε παιδάκι».

Ἐδῶ ἔχουν τή συντροφιά τους καί ἀρχίζουν συζητήσεις ἀτελείωτες γιά τά παιδιά τους, κάποτε ἐδῶ γίνονται καί καυγάδες πού καί αὐτοί εἶναι κατανοητοί καί συνυφασμένοι μέ τήν κοινοβιακή ζωή.

Στό κάθε ἴδρυμα συζητοῦν ὄχι ὅπως ἄλλοτε γιά τόν Θεό καί τούς ἁγίους καί ὁμιλοῦν μέ σύνεση καί ὠφέλιμη ἐμπειρία γιά τή ματαιότητα τῆς παρούσης ζωῆς καί δείχνουν τήν ἐπιθυμία τους γιά τήν αἰώνια, ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε νοσταλγοί της.

Ἐδῶ παρακολουθοῦν τή θεία λειτουργία, πού γίνεται μία φορά τήν ἐβδομάδα, καί κοινωνοῦν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Χαίρονται τίς γιορτές καί πανηγυρίζουν τά ὀνομαστήριά τους καί ζοῦν ἔντονη τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καί τίς ἐπισκέψεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, μεγάλων καί μικρῶν.

Βιώνουν βέβαια και τον φόβο του θανάτου, έχουν και τον πόνο, γιατί χωρίστηκαν από προσφιλή τους πρόσωπα και άψυχα αντικείμενα αγαπημένα, για τα όποια εμείς δείχνουμε ανύστακτη φροντίδα για τη μέ κάθε τρόπο ανακούφισή τους.

Για όλα αυτά που γίνονται και στις μέρες μας με ευγνωμοσύνη ευχαριστούμε τον Άγιο Βασίλειο, αφού είναι ο πρώτος διδάξας, και τον παρακαλούμε να μας έχει στην προστασία του και να μας εμπνέει τη θυσιαστική αγάπη, γιατί χωρίς αυτή δεν είμαστε τίποτε και δεν κάνουμε τίποτε.

Αν αγαπᾶς, χαμήλωσε στον πόνο, για να δείς την ανάγκη, και θεράπευσε την με ό,τι έχεις, ἔστω και αν τά χέρια σου είναι ἄδεια. Ἡ αγάπη εἶναι ἐφευρετική και ἀνοίγει δρόμους στα ἀδιέξοδα.

Αν αγαπᾶς, κλάψε, για να ποτίσεις τήν ἐλπίδα, και χαμήλωσε, για να ψηλώσεις.

Αν αγαπᾶς, δημιουργεῖς και ποτέ δεν καταστρέφεις, ἀνεβαίνεις και ποτέ δεν κατεβαίνεις, για να βρεῖς τήν ἀσχήμια, γιατί ἡ αγάπη εἶναι ἔξω ἀπό αὐτή.

Αν αγαπᾶς, χάνεις και τή σκιά σου ἀκόμη, γιατί φωτίζεσαι ἀπό ὅλες τίς πλευρές.

Αν αγαπᾶς, βλέπεις μόνο τήν ἀνάγκη και ὄχι τήν αἰτία που ἔφερε τον ἄνθρωπο στην ἀνάγκη.

Ἀλήθεια! Πόσο ὁμορφα και κρυστάλλινα πέρα για πέρα ἀληθινά εἶναι τά λόγια του Ἄπ. Παύλου στην Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή του, που ἀποτελοῦν τον ὕμνο τῆς ἀγάπης και καταλήγουν: «Ἡ αγάπη πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ὑπομένει, πάντα ἐλπίζει και οὐδέποτε ἐκπίπτει».